

Recycling the work progress

Julian Cowley,
Bennet Hogg, Gunnel
Pettersson, Ann Rosén
Schhh Publishing 2023

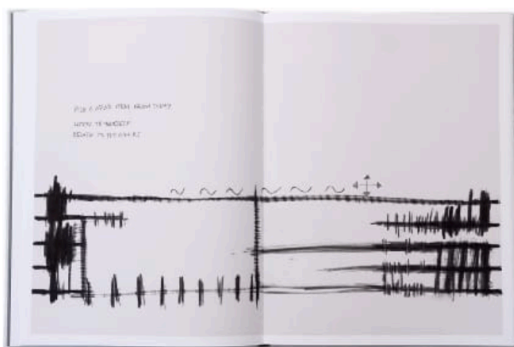
Dilate

Ann Rosén
Schhh Records 2021

Lika lite som den här LP-skivan kan uppfattas som en traditionell utgåva med spår som skall lyssnas på utifrån en musikkontext, tänker jag att boken är att betrakta som en konstbok eller en biografi; det rör sig snarare om ett sorts förklarande statement. Konstnären presenterar med egna och andras ord sin ståndpunkt, sin *raison d'être* och argumenterar för sin konst.

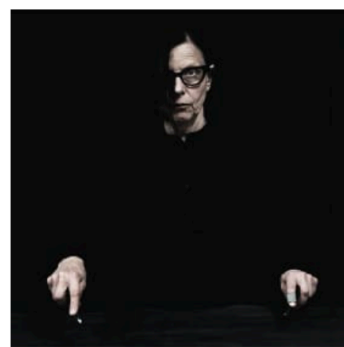
I svenskt musik- och konstliv har Ann Rosén mutat in ett eget område, mitt i skärningspunkten mellan dessa båda fält. Efter studier och därefter en anställning inom rättspsykiatri i Uppsala har Rosén via en förberedande konstutbildning i Gävle och därefter Konstfack tagit sig dit hon är idag. Lika självklar på Fylkingen som i en konsthall. Hon berättar i bjussig ton om sin resa till det professionella konstlivet – inte utan motgångar och efter åtskilliga beslut om att lämna den konstnärliga praktiken bakom sig. Förutom konstnären själv medverkar tonsättaren Bennett Hogg, konstnären Gunnel Pettersson och musikkritikern Julian Cowley som textförfattare.

På Ann Roséns hemsida beskrivs partituret i *Recycling the work progress* som »ett

sätt att förmedla en känsla och en upplevelse av [hennes] fyrtio år långa konstnärliga process.» Undertitlarna lyder här sålunda *A composition in three movements for instruments by choice: / Resilient material[s?] (1981–1992) / Stagings (1993–1999) / Silences and sound (2000–2023)*. Kapitlet *Symbols* beskriver på sju uppslag konstnärens bana fram till nuet. De (oftast) musiktekniska titlarna på uppslagen som åtföljs av enkla, tvådimensionella kolteckningsillustrationer knyter an till kronologiska, avgränsade tidsperioder mellan då och nu, och beskriver dessa både på ett poetiskt och betydelsebärande vis: *Resonance – Accelerando full stop – Back and forth – Change direction – Mute – Noise – Resistance*. För- och eftersättsark består av en (får man förmoda) komplett verkförteckning med det senaste verkets titel, instrumentsättning, durata och kompositionsår (2023) först, och slutar med det tidigaste verket från 1997. Helhetsintrycket är inledningsvis en aning rörigt eftersom boken inte följer någon gängse mall om kronologi eller liknande traditionell logik, men greppet är välgörande och strategin vinner i slutändan.

Genom att lägga skivan och boken jämte varandra får den som vill skapa sig en bild av Roséns konstnärsskap en god introduktion. Det är sällan som jag finner bokutgåvor med avsikten att teckna ett porträtt av en samtida konstnär särskilt tillfredsställande av den enkla anledningen att konstnärskapet pågår och man endast doppar tån i floden, så att säga.

Det är alltså en god idé att lyssna på de medryckande spåren på *Dilate* medan man tillgodogör sig ovan nämnda bok. Verken transmitterar en mycket stark närvaro och känsla av aktion, rörelse – grafit på papper om man så vill. För det är det som sker rent konkret, och kanske det jag lyssnar efter – även om ljuden som processas och modifieras ursprungligen bygger på inspelningar med hornisten Sören Hermansson (som porträtteras tidigare i detta nummer). På A-sidan återfinns fyra av dessa strikt strukturerade improvisationer med elektronikförstärkt grafit på papper, med titlarna *Dilate, Expatiate, Convey och Impart*. På B-sidan återfinns det längre spåret, *Aerate*, där titeln ger en ledning om källmaterialets karaktär. Initialt hade jag en förutfattad mening och därmed reservation inför konceptet att presentera ett antal improvisationer på skiva av något som så starkt vilar på visuellt pregnant representation och ögonblickets skärpa. Intressant nog uppskattar jag dessa studiobearbetade stycken helt utan att sakna livmomentet, och efter återkommande lyssning över tid försvinner tanken på ursprunget och formen träder fram allt tydligare och hävdar sin egna existensrätt.

Magnus Bunnskog